

ҚАЗАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ БІЛІМ ЖӘНЕ ҒЫЛЫМ МИНИСТРЛІГІ
МИНИСТЕРСТВО ОБРАЗОВАНИЯ И НАУКИ РЕСПУБЛИКИ КАЗАХСТАН
MINISTRY OF EDUCATION AND SCIENCE OF THE REPUBLIC OF KAZAKHSTAN

Алматы қаласының әкімдігі
Алматы облысының әкімдігі
Қазақ мемлекеттік қыздар педагогикалық университеті
Л.Н.Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университеті

Акимат города Алматы
Акимат Алматинской области
Казахский государственный женский педагогический университет
Евразийский национальный университет имени Л.Н.Гумилева

Almaty city department
Department of Almaty region
Kazakh State Women's Teacher Training University
L.N.Gumilev Eurasian National University

Жыр алыбы Ж.Жабаевтың 170 жылдығына арналған

«ЖАМБЫЛ ЖАБАЕВ – ҰЛЫ ДАЛАНЫҢ АЛЫП ЖЫРШЫСЫ»

атты халықаралық ғылыми-теориялық конференция

МАТЕРИАЛДАРЫ

(Алматы қ., 25 ақпан 2016 ж.)

АЛМАТЫ, 2016

РЕДАКЦИЯЛЫҚ АЛҚА:

Бас редакторлар

Д.Ж.Нұкетаева – Қазак мемлекеттік қыздар педагогикалық университетінің ректоры
Е.Б.Сыдықов – Л.Н.Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университетінің ректоры

Жауапты редакторлар

Б.А.Әлиев – Қазак мемлекеттік қыздар педагогикалық университетінің бірінші проректоры
Д.Қамзабекұлы – Л.Н.Гумилев атындағы Еуразия ұлттық университетінің проректоры
А.О.Тымболова – Қазак мемлекеттік қыздар педагогикалық университеті Қазак
филологиясы және әлем тілдері факультетінің деканы

Редколлегия мүшелері

С.Б.Ержанова – ф.ғ.д., профессор
К.С.Әбдіқалық – ф.ғ.к., профессор м.а.
П.Қ.Юсуп – п.ғ.м., аға оқытушы
Б.С.Сарбасов – ф.ғ.к., қауым.проф.м.а.

Ж 25 «Жамбыл Жабаев – Ұлы Дағын алып жыршысы» - Жыр алдыбы Ж.Жабаевтың 170 жылдығына арналған. «Жамбыл Жабаев – народный поэт Великой Степи» посвященна к 170 - летию великого поэта Ж.Жабаева. «Zhambyl Zhabaev – National Poet of Great Steppe» devoted to Great poet Zhambyl Zhabaev's 170th anniversary» – атты халықаралық ғылыми-теориялық конференция материалдар жинағы: – Алматы: «Қыздар университеті» баспасы, - 2016. – 428 б. – қазақша, орысша, ағылшынша.

ISBN 978-601-224-731-2

Жыр алдыбы Ж.Жабаевтың 170 жылдығына арналған «Жамбыл Жабаев – Ұлы Дағын алып жыршысы» атты халықаралық ғылыми-теориялық конференцияның жинағына енген макалаларда «Хасырдың Гомері» атанған жырши, жырау, ақынның өмірі мен шығармашылығы әдебиеттану, тіл білімі және әдістемелік қырынан жан-жакты карастырылады.

ӘОЖ 821. 512. 122. 0 (063)
КБЖ 83. 3 (5Каз)

Ақындар айтыстарының осындай авторлық шығармашылықпен дамыған үлгілерінің пайда
дамуы – қазақ әдебиеті тарихындағы елеулі ерекшеліктердің бірі. Бұл орайда, ақындар
айтыстарының осындай жанрлық ерекшеліктерінің пайда болуына, қалыптасуына байланысты
жоғаруышты атап айтады Ахмет Байтұрсыновтың пікірін назарда ұстаймыз:

Алдындағы көрсетілетін істерге алаң айнасы деп ат қоюда мәніс бар: ондағы көретініміз
ауызда емес, тек түрі: сәулесі айнаға түскен сияқты, аланға өмірдің өзі түспей, сәулесі ғана
алан айнасына түсіріп көрсететін кобінесе өмір жүздінде, адам арасында болатын ұрыс-керіс,
тартыс, алыс-жұлдыс, куаныш-қайғы сияқты түрлі халдер болған себепті, сөз өнерінің бұл түрі
тілінде тек «айтыс» мағынасында емес, «айтыс-тартыс, арпалыс» мағынада ұғылады. Біздің
Еуропа әдебиетінен үлгі алмай, әдебиетін өз бетімен жетілдіргенде, қазақтың айтыс өлеңдері
түсеге барып, алаң айнасына айналып, айтыс-тартыс түрге түсsetін даусыз еді. Үлгіні өзге
алғандыктан, алаң әдебиеті бізде төтеннен шығып қалды» [3, 408-409 бб.]. Бұл пікір
біз сөз арқауындағы ақындық поэзиядағы айтысу өлеңдерінің, оның ішінде мысал-
птиның театрдағы сахналық, драматургиялық шығармалармен текстес екендігін көреміз.

Ақындардың, басқа адамдардың, төрт түліктің және т.б. нәрселердің аттарынан сайысуы,
да, сахналық қойылымдарға лайықты екендігі де анық. Сондықтан, дәстүрлі ақындық
көркемдік ойлау тағылымын танытатын мысал-айтыстардың поэтикалық ерекшеліктерін
арқылы ұлттық сөз өнері шығармаларының да әлемдік классикалық әдебиет дамуы
үндессетін, ұштасатын болмысын айқындағы түсеміз. [4, 108-110 бб.]

Яғни, ақындар айтысындағы көркемдік ойлау – қазақ әдебиеті тарихындағы дәстүрлі
шығармаларға тән халықтық-эстетикалық дүниетанымның көрсеткіші. Психология ғылымының
арқылы дәлелденген көркемдік ойлаудағы философиялық, әлеуметтанушылық, т.б.
казақтың жаңа әлемдегі күрделі тағдырлы жолындағы әдебиет мұраларын жаңаша
шыруға бағдар береді.

Айтыстар – дәстүрлі авторлық ақындық поэзиядағы халықтық дүниетаным терендіктері мен
ұлттық жан ділі сипатын ғасырлар бойы сақтап келген рухани құндылық. Ауызша және
үлгілерінің қатарласа дамуы желісін сақтай отырып, ақындық поэзиядағы айтыс өлеңдері
поэзиясының ұлттық сипатын да сактаушы қызметін атқаруда. Бұл – казақ сөз өнерінің мәнгі
шығармаларын өнегесі.

Пайдаланылған әдебиеттер:

- Манғұр-Жүсіп Қ.П. Қазақ лирикасындағы стиль және бейнелілік. – Павлодар: «ЭКО» ГӨФ,
– 442 б.
- Әрмәхәмедұлы М. Айтыс өлеңдерінің аргы тегі мен дамуы. – Алматы: Мұраттас, 2001. – 293 б.
- Ақындар С. Шығармалары: Толғаулар, сын-сықақ өлеңдер, айтыстар. – Алматы: Жазушы, 1990.
- Тұтанбеккізы Сара. Тордағы тоты: Өлеңдер мен айтыстар. – Алматы: Жазушы, 1980. – 120 б.
- Айтыс: Екінші том. – Алматы: Жазушы, 1965. – 664 б.

Резюме

В статье толкован этно-культурное познание в айтысах.

Summary

The paper interpreted ethno-cultural knowledge in aitys.

ЖАМБЫЛ ЖЫРЛАҒАН ШЫҒЫСТЫҚ ДАСТАН

Ж.С. Рақыши, ф.з.к.

(Алматы қ., М.О.Әузев атын.

Әдебиет және өнер институты)

Халқымыздың Гомері атанған, жыр сүлейі Сүйінбайдан бата алған, айтыс шебері, эпик ақын
Жабайұлының (1846-1945) ақындық, жыршылық дәстүрімізде алатын орны ерекше. Оның
туралы, айтыстары, жыр-дастандары жөнінде көп айтылған, зерттелген. Жамбыл бабаның
«Сұраншы», «Мұндық-Зарлық», «Қызы Жібек», «Ерназар», «Бекет», «Манас», «Ертестік»,

«Шора», «Көрүглү» жырларын, «Тотының тоқсан тарауы», «Мың бір тұн» тараулары Фирдаусидің «Шаһнама» үзінділерін айтқаны туралы деректер бар.

Жыр алабы Жамбыл жырлаған «Бақ, дәulet, ақыл» дастаны алғаш рет 1982 жыл С.Садырбаев пен К.Сейдеханов құрастырган «Жамбыл Жабаевтың екі томдық шығарма жинағының 1-томында жарияланды. Профессор Сагынғали Садырбаев томға енген шығармалар жазған түсініктемесінде түпнұсқасы ақын музейінің қолжазба қорынан алғынған дастанды Жетінек мектебінің өкілдері орындағанын атап көрсетеді: «Жамбыл және Жамбыл бастаған Жетінек ақындары Кенен, Үмбетәлі, Бармак, Шүкітай, Әбдіғали, Өмірзақ секілді жүйрік ақындар да осында жарыста жырлаған тұстары болған» [1,331]. Бұл дастан ақынның кейінгі жинақтарына да енген. Жамбыл прозалық фольклор үлгілерінде айтылып келген ғибратты оқып, олармен жеткізген.

Ертеде ақыл, дәulet пен бақ әрқайсысы өзінің артықшылығын дәлелдеуге серт байлласады. Алайдағы өзінің күзеттін Мекей деген жігітке бақ-дәulet қонады. Ол егін басынан тауып алға ғына тастың кенін көрсетіп, Мысырдағы Хакім байбатшага бала болады. Хакім баласын үйлендірмек болады, ал Мекей тек патшаның қызын алғысы келеді. Хакім патшаның қызына қарастырылады. Ханшайым әкесіне күйеудің оспадар қылышын айтып шағынады. Патша жасауыл жіберілді. Мекейді дар басына келтіреді.

Кеудесіне ақыл қонған Мекей өз әрекетінің дұрыстығына үш түрлі дәлел келтіреді. «Артығын» аузынан кан шықсын деп тепкен себебі, ханшайымның туыла сала ит емшегін аузына алған бейбіше де сондай ырым жасалғанын мойындаиды. Екінші, жалғыз қызының қалың маңына жүзге ғына ғына патшаның дүниеге қызығып шаригат занына жатпайтын іске барғанын айыптаїді. Үшінші, ханша екеуінің некесі қылмағанын алға тартады. Мекей сезінің дұрыстығын келтірмейді. Парасатты Мекейге патша тәж бен тақты, Хакім мал-мұлқін тастап, екеуі қажылып аттанады.

«Бақ, дәulet, ақыл» дастанының бір нұсқасы Жетісу жыршылық мектебінің өкілі, ақын Ертінек Құлсариеев (1886-1958) жырлауында жеткен. Ол шығыс желісіндегі дастандарды көп жырлаған халқымыздың рухани мұрасын халық арасынан жинап, Ғылым академиясы Орталық ғылыми кітапхананың Сирек қолжазбалар қорына тапсырып отырган. Е.Құлсариеев жеткізген «Мекей» дастаны М.О.Әуезов атындағы Әдебиет және өнер институтының қолжазба қорында сақтаулық Аттасындағы түргины Фали Кизбаев тапсырып отырган [2, 33-57].

Қолжазбадағы сөздердің жазылу ыңғайына қараганда, араб әрпіндегі қолжазбадан қазір әріпке кейін көшірілгені байқалады. Мәтінді жазып алған адам немесе көшіруші тараптың шығарма атауы кейін қойылған, ал үшінші жолдағы «Ақыл менен бақ, дәulet» сөздерінің аспасызылған. Ақ қағазға кок сиямен бір катарда жазылған қолжазбалық мәтін Е.Құлсариеев еңбектерінің «Жыр-керуен» атты жинағында алғаш рет 2004 жылы жарық көрген [3, 173-180]. Жинақты құрастырган Т.Әлібек.

Қоғамдағы жағдайлардың ықпалынан Жамбыл жыраудың репертуарындағы көптеген жыр дастандар көпшілік назарынан қалыс қалған тұстар да болды. Осы орайда ақын-жыршылардың профессор Е.Ысмайловқа бұрын жаттап айттып жүрген «Мың бір тұн» әңгімелерін, кисса дастандарды кенес кезеңінде «өзіне де, азamatтарға да ұнамағандықтан» (Есенсары Құнанбаев 1946 жылы айтуы бойынша) мүлде орындаған болғанын жеткізгенін еске түсіруге болады [4, 93]. Саяси-идеологиялық қысымының әсері төңкерісшіл әдебиеттегі басқаны осылайша ысырастаған, әсіресе ауыз әдебиетіндегі шығыстық жыр-дастандар кезінде немікүрайлықпен жазылып алғынбаған.

Жетісу жыршылық мектебін зерттеген А.Бұлдыбай Жамбылдың жыр-дастандары уақытында қағазға түспегені тұрасында өкініш білдіріп: «Егер аталған шығармалардың барлығы кезінде жазылып алғынса, оны басқа ақын, жыршылар жырлаған дастандармен салыстыруға, олардың Жамбылға тән нұсқаны ажыратуға болар еді» деген болатын [5, 135].

Жамбылдың жыршылық мектебін тараған аталған дастаның сюжеті мен композициясы обrazдар жүйесі мен тіл қолданыстары көп өзгеріске түспеген. Дегенмен Құлсариеев пен Жамбыл нұсқасын мәтіндік салғастыру барысында біршама айырма бар екенине көзіміз жетеді.

Жыр кіріспесі қолына домбыра алғып, ауызша орындалған Жамбыл нұсқасында барысады: «Қолыма еріккен соң домбыра алдым, Өлең қып хикаяны айттып салдым». Ал Ертінек Құлсариеев нұсқасында жазба әдебиеттің әсері аңғарылады: «Қолыма нұсқа үшінқалам алдым, Өлең қып бір қысаны жаза салдым».

Жамбыл нұсқасында «бір ақымақ, нақұрыс, өзі жынды» деген Мекейге айтылған сипаттама Құлсариеv нұсқасында «жөнсу» деген сөзben алмасқан. «Қазақ әдеби тілінің сөздігінде» жергілікті жер ерекшелігін білдіретін «жөнсу» сөзіне «қарапайым, жұпыны» деген анықтама берілген [6, 515]. Яғни бас кейіпкер Жамбыл нұсқасында жынды болса, келесіде қарапайым адам ретінде суреттелген. Құлсариеv нұсқасында диалогтардың алдында «Кәкім айтады», «Мекей айтады» деген кейіпкер сөздері берілген.

Дастанның екі нұсқасында сандық көрсеткіштерде: Той қылды, қуанғаннан *уш қой* сойып— Сол күн қуанғаннан *көп қой* сойып; *Уш курең* арғымақпен сырылдатып – *Төрт қара* арғымақпен сырылдатып; Жегулі *уш пар* қара атыменен – Келтірді *төрт пар* қара атыменен; Осындай қызықпен *уш күн* өтті – *Бірталай* осыменен күндер өтті; *Уш ауыз айтатын арыз бар* деп – *Айтатын сізге, тақсыр, арызым деп*; *Дер уақыт осы күнде келген жасым* – *Дер кезім отыз бірге келген жасым*;

Сапалық көрсеткіштерде: Әдемі тігулі түр *алтын шатыр* – Әдемі тігулі түр *қызыл шатыр*, Келдік қой екеуміз де *орта жаска* – Келдік қой екеуміз де *мұнша жаска*, Қазынаға *ақша салған үлкен көпес*, Тұратын *әр ай сайын* алтын беріп – *Мысырда первой келді үлкен көпес Тұратын қазынаға алтын беріп*;

кеністіктің уақыт арқылы белгіленуінде: **Байбатша уш күн жүрді жүгіменен** – **Бұл Кәкім бес күн жүрді бұл күйімен**;

мағыналық өзгерістерде: *Зияфат, гиззат, құрмет біткеннен соң, Патша айтты: Колқанды ал, кетпе жайға* – *Тамаша, сый, құрмет біткеннен соң, Патша айтты: Бүйимтайал, қайтпажайға*; *Балаңның ақылы толық болса сөйлес* – *Балаңның ақылы камал болса сөйлес*; *Баламды басқа жанға бермес едім* – *Баламды бұл шаһарға бермес едім*; *Агалар, мен айтайын кепті дейді ағалар* – *Жарандар, мен айтайын кепті дейді*;

мезгілдік көрсеткіштерде айырма бар: Мекей айтты: *Багана алып едім* – Мекей айтты: *Пәнертең алып едім*.

Жамбыл нұсқасында кейіпкер есімдері шығыс сюжеттің ықпалымен *Хакім, Башиар* болса, Ертай Құлсариеv нұсқасында *Кәкім, патшазат* болып қазакылана түскен. Жоғарыдағы мысалдардан дастанның Ертай Құлсариеv нұсқасы Жамбыл нұсқасынан өрбігені байқалады.

Жамбыл нұсқасының көлемі 429 жол болса, Ертай Құлсариеv нұсқасының көлемі – 392 жол. Дастан мазмұнына Жамбыл нұсқасында ғана кездесетін сегіз шумақ пен Ертай Құлсариеv нұсқасындағы жиырма шумақ, бес өлең жолы шырай берер еді. Жамбыл жырлауындағы дастанның көлемі де, көркемдік сипаты да қазіргі қолда бар нұсқадан әлдеқайда жогары болған шығар деп шамалаймыз.

Діни үғымдарғабайланыстысөздербасқасөздерменсөзтіркестеріменауыстырылып, аренжолдарындағы мағыналықұғым-түсінікедеуірөзгеріскеүшіраған:

Жамбыл нұсқасында	Ертай Құлсариеv нұсқасында:
<i>Iшінде Хакім атты керуен басы».</i>	<i>Алланың добы деген адам басы»</i>
Мекекен «тас жетпейді» деп, қылмас уайым, Садақа бұл балага берейін деп	Мекейді ақымақ қылған <i>bір Құдай</i> да. Садақа <i>Құдай</i> <i>үшін</i> берейін деп
Адамға өтірік айту жарамайды	Аузыңа ал балам десен <i>bір Құдайды</i>
Хакімнің басқа адамнан артық затын	Кәкімнің артық қылған <i>Құдай затын</i>
Куанды екі қатын <i>тамаша-айлат</i> ,	Куанды әйелдері « <i>a, Құдайлап</i> ,
Сол қыздан туган екен осы бала, Қанғырған кезіп, ізделп <i>айдалада</i> . Қолынан перілердің кашып шығып, Дәм айдал <i>кез келтірді</i> осы арада.	Тұыпты сол әйелден осы бала, <i>Ісіне Құдіреттің бар ма шара</i> . Қайғымен бұл дүниеден өтпек едім, Бұл күнде душар қылды <i>Хақ тағала</i> .
Заңына шарифттың жатпайтын іс,	<i>Пайғамбар</i> шаригатын тұткан болсан, <i>Білмейтін</i> <i>Хақ әмірін</i> надандарша,
Қайсы <i>бір</i> надандарша түк білмейтін, <i>Күн-туні</i> перзент сұрап үміт еттім	<i>Құдайдан</i> бала сұрап үміт еттім

«Барал деп Байтоллаға ой ойланды» деген өлең жолы Жамбыл нұсқасында кездеспейді. Мұндағы «Байтулла» араб сөзі, мағынасы – Алланың үйі (Меккедегі қасиетті Қағбаның атауы).

Жамбыл нұсқасында діни ұғымдардың өзгеріске түсуіне дастанды жеткізушілердің үл болуы мүмкін. Жамбылды кеңес заманының ғана жыршысы ретінде көрсетуге тырысушилықты астарына ақиқаттың түйіні жасырынғандай. Қолжазбаның жиналып алуы, қалай, қашан, кімнә жазылғаны, жыршыдан тікелей жазылды ма, Жамбыл жырлаған деген дастанның қолжазбасын көшірілді ме, мұның бәрі, сыйып келгенде жазып алу кезіндегі әрбір деректің дерекнамалық салман бағалы. Қазақ қолжазбатану ғылыминың тарихында қолжазбаның жазылып алу жағдаяты же жазылмағаны өкінішті.

Жамбыл жырлаған дастан сюжеті ертеде халық арасына кең тараған, бірнеше ертегіге арқа болған. Осы тақырыптас екі ертегінің мәтіні «Ғылым ордасы» Ғылыми кітапхананың Сир қолжазбалар қорында сақталған. «Ақыл, бақ, дәүлет үшеуінің таласы» деген ертегі 1934 жылы артқы әрпімен жазылған [7]. Қолжазбадағы «қайыр» сөзі сызылып, оның орнына «дәүлет» деген сөз басы түсті сиямен қағазға кейін түскен. Ертегі тақырыбының астынан «Төлебайсының баласы Қанба ертегілері» деген жазба орын алған, сосын жинаушы Мағзұм Ахметұлы екені анық көрсетілген.

«Ақыл, ғылым, бақ, дәүлет» ертегісінде төртеуі артықтықта таласып «мен артық» де таласып, артықшылығымызды білдір деп Алла Тағалаға жылағаннан кейін бұларға *гайынтан хабар* болған екен: бір қарапайым кем адамға қонып, әрқайсысы соған жүгінің керек болады [8].

Екі ертегіні де жеткізуші Мағзұм Ахметов (1887-1960) шежірепші, ескілікті әңгімелердің білген, Мәшіүр Жүсіп Көпейұлы айтып еді деген әңгімелерді жеткізген. 20-жылдары Қызылжоғарғындағы өнірі Қызылтау балыстық атқару комитетінің төрага орынбасары болған, сол кезде Қаныш Сәтбаев көзметін аткарған. Кейін Қаныш Имантайұлы КСРО FA Қазақсандагы бөлімшесінде басшылыққа келген уақыттан, 1934 жылдан бастап фольклорлық экспедицияның үйимдастырылғаны белгілі. Сол кезде М.Ахметов институтқа кіреді. Мағзұм қария жинаушының фольклорлық мұралар Ғылым академиясы кітапханасының қолжазбалар қорына еткізілген. Шешендік сөздер жинақтарында жарияланған.

Үшінші «Байлық, бақыт, ақыл» деп аталатын ертегіде аты аталған үшеуі адам баласынан тигізген пайдасы жөнінде таласып қалады. *Даныштан* «акылдың еңбек деген сүйеніші бар, ақылдың болып еңбек ете білген адам баласы байлыққа да, бақытқа да кенелетінін» айтады. [9]

Төртінші ертегіде ақыл, ғылым, бақыт үшеуі бір-бірінен артықшылығын салыстырылады, таласыпты, *саратылар* ақылға адам, ғылымға ат, бақытқа қамшы болып, үшеуіне бірігүе көзделеді [10].

Бесінші «Қыдыр, бақ және ақыл» атты ертегіде: Бұрынғы заманда қыдыр, бақ, ақыл үшін көзделсіпқалып, «қайсымыз күшті» деп таласып қалады. Жер жыртып жүрген бейшара, жыныс адамды көреді де, әрқайсысы күшін көрсетпек болады. Сол жындыға Қыдырдың назары туғызылып, бақконып, қаланы жаудан азат етеді, хан жігітке қызын береді. Жігіттің ақыл ажалдан арашалап қалады [11, 308-310].

Ертегінің сюжеті Жамбыл жырлаған дастанның оқиғасын қайталайды. Бұл ертегіде сатираның ертегінің элементтері молынан ұшырайды: Жындының мінген аты жауға қарай шабар қорықканнан жол шетіндегі үлкен терекке жабыса бергенде түбімен қопарылып, терек жындығының қолында кетеді. Жау мұны көріп қаша жөнеледі. Сатираның ертегілерде ақымақтың ақылдың қорқақтың батырга кездейсөк айналуы жиі орын алады. Жігіттің хан алдында айтқан сөзінде өзгешелік бар: «қызыңыз сіздің даңқыңызбен өскен соң, арам еті кетсін деп жүрдім, екінші тісіндең сыйындығаным: ханым шомылмай, бойын таза тұтпай жүріп емізген екен, ол сол уақытта шыққанын екен, – дейді.

Қарастырылған бес ертегінің үшеуінде «мен артық» деп таласушиларға Аллаға жылаған *гайынтан хабар* болады, енді бірінде *Даныштан*, келесінде *саратылар* кеңес береді. Оқиғаңында бөліктердің орналасуы, өзгеруі, неліктен өзгеріске түскені, қайсысы бұрынырақ пайда болған мұның бәрін теренірек зерттеу қажет болады.

Осы жерде Жамбыл жырлаған дастандағы жаңа тұған баланы итке емізу салтына қатысты, кем тоқталуды жөн көрдік. Жеті қазынаның бірі деп қастерлеген халқымыздың танымы өзгереп, баланы итке емізуді әбес көргені дастан сюжетінен танылады. Түркі халықтарының отбасының салт-ғұрпында бала тұрактамай шетіней бергенде жаңа тұған нәрестені алдымен итке емізетін ырында болған. Мұны башқұрт аңызының мысалынан көруге болады. Башқұрт елінде Этимген ауыл атауының пайда болуы туралы топонимдік аңызда ит сүтін еміп, тірі қалған сәбиден әрбірін үрдісіндең бір ауылға айналады [12,77]. Сонымен қатар ғалым С.М.Абрамзон жазып алған теелес тайпасының мөркүт руының шығу тегін итпен байланыстыратын генеологиялық аңыз бойынша Мадамин

шары қайтыс бола берген соң келесі балаға итке емізу ғұрпын жасап, оны Итемгөн деп атайды [13, 287].

Ал қазақ халқының дүниетанымдық пайымдауында баласы тұрмай жүрген адам жаңа туған сабіне кигізетін ит көйлегін алдымен иттің басына кигізіп алатын ырым бар [14, 287]. Сондай-ақ баланың ит ауруын арбаға ғұрпында «мұрның қанатып, тісін қағып» аластау ұғымының айтылуы төгін емес: «Иттің аты елеуіт, Елеуіттен телеуіт. Бері бақпа, ары бақ, Арба толы телеуіт. Мұрның қанатып, тісін қақ. Куф... Шық!» [15, 148]. Ауруды аластау ғұрпы дастан оқигасына кірккен, кілтің өресек болып көрінетін қылышы ғұрыптық фольклор мысалында түсінікті болып отыр. Ит енен баланың мұрның қанатып, тісін қағу арқылы арамдақтан арылу түсінігі жатыр. Ал ертегілік шақада ханым тазалық сақтамай емізгенде шықкан тісті түсіру мотивтің түбегейлі өзгеріске түскенін көрсетеді.

Ертегілерге арналған кітаптың соңында берілген түсініктерде «Бұл ертекті жинап бастырған А.Диваев («Этнографические обозрения», 1903, №1). Осы жинақтағы варианты Тіл және әдебиет институтының фондсыынан алынды. № 127 папка» деп корсетілген [11, 437]. Қазақ фольклорының жаңашыры, халқымыздың ауызша мұрасын жинал, жариялауда өлшеусіз зор еңбек сінірген Зубакир Диваев Оңтүстік өңірдегі Майкөт ақыннан көптеген материалдар жинаған, оның қазақтың шылжылдық тарихын өзінше жырлаған алып жыршы екенін айтқаны белгілі. Майкөт өз кезегінде Жамбылға жыршылық өнерімен айрықша әсер еткенін білеміз. Сыр бойы, Жетісу, Сарыарқа аты шықкан атақты айтыскер, жыршы, ақын Майкөт Сандыбайұлының (1824-1902) Жетісуға келуін жадени-тарихи оқигалардың бірі ретінде бағалауға болады [16, 203]. 1891 жылдың жазында Жетісуға келген Майкөт еліне келесі жылы күзде қайтады. Жамбыл Әулиеатаға әдейі іздел барып, Майкөттөн «Көрүғұл» дастанын үйренген. Жамбылдың шығыстық сюжетке құрылған дастанының негізі «Қаздай қалқып ерінбей, Өлең тердім жасымнан, Майкөт ақын, Құлмамбет, Орын берді жасынан. Майлықожа, Құлыншақ Пірім еді бас ұрған» деп өзі үлгі тұтқан Майкөт пен Майлықожадан келуі ықтимал.

Корыта келгенде Жамбылдың «Бақ, дәulet, ақыл» дастаны Е.Құлсариевтің нұсқасымен шағастырылып, фольклорлық-текстологиялық тұрғыда талданды, ертегілік нұсқаларымен ортақ шекеттер талданды, сонымен қатар қолжазбалық мәтіннің басылымдық ерекшелігі, жырдың оқигалық қаңқасын құрайтын сюжеттер мен мотивтерді терең зерттеу қажеттігі шындалды. Дастанды Жетісу жыр мектебінде дамыта жырлаған жыршылардың туындыларымен шығыстыра қарастыру, назирашылық па, бір тақырыпты жарыса жырлау ма, ұстаздан шәкірттің үлкені ме, жыршылық дәстүрде орындалған ба, әлде қолжазбалық нұсқадан көшірілген бе деғен наслелер ақын музейінде сақтаулы қолжазбамен танысу барысында жалғасын табатын болады.

Пайдаланылған әдебиеттер:

1. Жамбыл Жабаев. Екі томдық шыгармалар жинағы. 1-том. Революцияға дейінгі шыгармалары / Құрастырган С.Садырбаев, К.Сейдеканов. – Алматы: Жазушы, 1982. – 336 б.
2. М.О.Әүезов атындағы Әдебиет және өнер институты Қолжазба қоры, 126-бума.
3. Құлсариев Е. Жыр-керуен. – Алматы: Ана тілі, 2004. – 173-188.
4. Үсмайлов Е. Ақындар. Жамбыл Жабаев және халық ақындарының творчествосы туралы. – Алматы: Қазмемкөркемәд, 1956. – 340 б.
5. Ғұлымбай А. Жетісу жыраулық, жыршылық, ақындық дәстүрі. – Алматы: Абай ат. Қаз ҰПУ, Ұлагат, 2014. – 256 б.
6. Қазақ әдеби тілінің сөздігі. Он бес томдық. 6-том / Құраст.: Ж.Қоныратбаева, F.Қалиев, K.Есенова және т.б. – Алматы, 2011. – 752 б.
7. Ғылым ордасы, Ғылыми кітапхана қолжазбалар қоры, 54-бума.
8. Ғылым ордасы, Ғылыми кітапхана қолжазбалар қоры, 298-бума.
9. Байлық, бақыт, ақыл // Ана тілі. – 2014. – 17 сәуір.
10. Ақыл, ғылым, бақыт // <http://aldiyar.kz>.
11. Қазақ ертегілері. 1-том. – Алматы: Қазмемкөркем әдебиет баспасы, 1957. – 444 б.
12. Илимбетова А. Культ животных у башкир. Диссертация на соискание ученой степени к. и. н.– Уфа, 2009. – 306 с.
13. Абрамзон С.М. Киргизы и их этногенетические и историко-культурные связи. – Л.: Наука, 1971. – 404 с.
14. Бабалар сөзі: Жұз томдық. 94-том. Тұс жору және ырымдар. – Астана: Фолиант, 2013. – 432 б.
15. Бабалар сөзі: Жұз томдық. 93-том. Магиялық фольклор. – Астана: Фолиант, 2013. – 432 б.

16. Қалижанов У. Жамбыл. – Алматы:Әдебиет әлемі, 2013. – 392 б.

Резюме

В статье рассматривается малоизученное произведение Жамбула Жабаева на восточную тему, дастанный эпос анализируется в фольклорно-текстологическом аспекте.

Summary

The article considers ZhambylZhabayev's insufficiently studied work on the eastern theme and the dastan epic is analyzed in folklore and textual aspects.